

Arrest

nr. 80 169 van 26 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Ganzi, prefectuur Ganzi, provincie Sichuan, Volksrepubliek China. In 1996 verliet u de Volksrepubliek China omdat u in Tibet geen Tibetaans kon leren op school, er geen religieuze vrijheid was en omdat u in India het boeddhisme wou studeren. U reisde via Kathmandu in Nepal naar Delhi in India en vervolgens naar Mysore in Zuid-India. U trad er toe tot het Sera Jey klooster. U verbleef er tot ergens in 2009. Dan trok u naar Dharamsala in Noord-India. U verbleef er tot 29/06/2010 waarna u naar Delhi ging. In Delhi nam u op 02/07/2010 het vliegtuig. U vloog naar een u onbekende bestemming met een transit in een land waar er veel moslims zijn en waarvan u

vermoedt dat het Frankrijk is. Daar nam u het vliegtuig naar een u onbekend Europees land. Vervolgens spoorde u naar België waar u op 03/07/2010 aankwam. Op 05/07/2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u foto's neer, evenals een attest van klooster, een kopie van een attest van 'Nelen Khang' Kathmandu/Delhi, een attest 'Nelen Khang' in Dharamsala, een green book, een brief van uw advocaat, een attest van het 'bureau du tibet' in Brussel en een kopie van een attest van de 'Tibetan Refugee Reception Centre'.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. U hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt daadwerkelijk uit Tibet, Volksrepubliek China afkomstig te zijn. U kon immers amper antwoorden op de controlevragen naar uw land en regio van herkomst. Zo kon u als kind van landbouwers niet aangeven wanneer en hoe uw ouders hun land hadden verkregen (CGVS1 p. 3). U wist ook niet wat de hoofdstad is van uw beweerde provincie van herkomst, Sichuan en evenmin wist u wat de hoofdstad van China is (CGVS1 pp. 7-8). Welke districten er aan uw district Ganzi grenzen, wist u ook niet, evenmin als uit welke districten uw prefectuur Ganzi bestaat. Ook kon u slechts twee "xiang" (gemeentes) opgeven voor uw district (CGVS1 p. 8). Wie de leider was van de Volksrepubliek China toen u uw land verliet, wist u tevens niet, wie zijn voorgangers waren evenmin. Wat er veranderde onder het bewind van China's gewezen "sterke man" Deng Xiaoping kon u ook niet aangeven (CGVS1 p. 8). Chinese merken van bromfietsen en fietsen kon u ook niet opgeven (CGVS p. 9). Bovenstaande vaststellingen maken dat de heel beperkte zaken die u wel wist –uw adres, enkele provincies die aan de uwe grenzen, van wat Lhasa de hoofdstad is, de kleur van de nummerplaten van de auto's, twee sigarettenmerken en de beschrijving van de pakjes en drie soorten snoep- een ingestudeerd karakter vertonen (CGVS1 pp. 2, 7-9). Dit wordt bevestigd door het feit dat u aangaande de "provincies" waar Tibetanen wonen niet de Tibetaanse Autonome Regio (TAR) opgaf en daarbij zelfs verklaarde dat u niet wist in welke de Tibetanen leven. Toen u echter werd gevraagd van wat Lhasa de hoofdstad is, antwoordde u wel de TAR, wat dan impliceert dat u niet weet dat de in de TAR veel Tibetanen wonen. Datzelfde geldt voor het feit dat, toen u naar Chinese merken van snoep werd gevraagd, u o.a. "Honghong yan" (Honghong sigaretten) opgaf (CGVS1 pp. 8-9). Hieruit blijkt dat u wel sommige zaken over uw beweerd land en beweerde regio van herkomst vernam maar dat u er helemaal niet mee bent vertrouwd.

Dit alles doet ernstige twijfel rijzen over uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China en dus over uw beweerde Chinese nationaliteit. Er dient dienaangaande te worden gewezen op het feit dat er, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, in India en Nepal een grote Tibetaanse gemeenschap leeft bestaande uit zowel vluchtelingen uit Tibet als kinderen van Tibetaanse vluchtelingen die eind de jaren '50 begin de jaren '60 Tibet verlieten als Tibetanen die reeds van oudsher in die landen wonen. Ook in Bhutan woont volgens die informatie een redelijke groep Tibetanen. Diezelfde informatie stelt dat er in verscheidene westerse landen en Taiwan ook groepen Tibetanen wonen.

U kunt ook geen enkel officieel Chinees document neerleggen dat u herkomst kan staven. Het officiële Indische document dat een indicatie kan geven van uw herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China, het "Registration Certificate" dat de laatste jaren, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zo goed als aan alle in India verblijvende Tibetanen werd uitgereikt, legt u niet neer. U verklaarde dat u document niet kon krijgen zonder de handtekening van uw ouders (CGVS1 pp. 5-6). Gezien dit document aan zowat alle Tibetanen in India werd uitgereikt, houdt uw verklaring geen steek en ze komt ontwijkend over. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u datzelfde antwoord al had gegeven op de vraag waarom u niet over een identificatiekaart van het Sera Jey klooster beschikte (CGVS1 p. 3).

Over uw reisweg legt u bevreemdende en niet eensluidende verklaringen af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Verklaring punt 34) verklaarde u van Delhi, India via een transit in Dubai, Verenigde Arabische Emiraten naar Frankrijk te zijn gevlogen en dan de trein te hebben genomen naar België. Voor het CGVS (CGVS1 p. 6) verklaarde u aanvankelijk dat u een transit maakte in een land waar er veel moslims zijn, dat dit misschien Frankrijk was, dat u niet wist waarheen u vervolgens het vliegtuig nam omdat u in slaap was gevallen en dat u in Europa landde maar niet wist waar. Vervolgens verklaarde u dat u vergeten was waar u een transit maakte, dat u niet wist waar u landde in Europa en dat u met de auto naar België werd gebracht. Ermee geconfronteerd dat u bij de

DVZ had verklaard dat u met de trein naar België kwam, verklaarde u dan weer dat u de trein nam in dat moslimland. Ermee geconfronteerd dat u kort voordien had verklaard dat u daar het vliegtuig nam, wijzigde u uw verklaringen nogmaals. U verklaarde dan dat u in dat moslimland het vliegtuig nam naar een ander land en dat u dan de trein nam naar Antwerpen en vervolgens met de auto naar Brussel werd gebracht. Uw verklaringen over uw reisweg zijn dermate onsamenhangend en tegenstrijdig dat moet worden besloten dat u uw werkelijke reisweg voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen.

Wat u reisdocumenten betreft, verklaarde u dat de smokkelaar een document regelde maar dat u niet wist welk document het was of van welk land het was. U verklaarde dat uw naam er in was aangebracht maar wist de geboorteplaats en –datum of leeftijd niet vermeld in het reisdocument. U wist evenmin of er een visum in was aangebracht (CGVS1 pp. 6-7). Nochtans had u bij de DVZ (punt 33) verklaard dat er een visum voor Frankrijk in was aangebracht. Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het binnenreizen van de Schengenzone is het onaannemelijk dat u niet beter op de hoogte was van de gegevens in het reisdocument of dat de smokkelaar u daar niet beter van op de hoogte zou hebben gesteld. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten reisde en dat u deze documenten achterhoudt teneinde voor de Belgische autoriteiten uw identiteit, nationaliteit reisweg en –data te verhullen.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Het attest van de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Kathmandu/Delhi (document 3) is louter een kopie. Kopieën kunnen door enig knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst en hebben dus geen bewijswaarde. Over het attest van de "Nelen Khang" in Dharamsala (document 6 en 4) dient te worden opgemerkt dat het stelt dat u daar op 13/02/1996 aankwam terwijl u zelf verklaarde daar niet te zijn geweest en rechtstreeks van Delhi naar het Sera Jey-klooster in Mysore te zijn gegaan (CGV1 p. 5). Dit ondermijnt dan ook ernstig de geloofwaardigheid van de inhoud van dit attest. Uw "Green Book" (document 5) bewijst dat u bijdragen betaalde aan Centrale Tibetaanse Administratie (CTA) in ballingschap. Er dient over dit document te worden opgemerkt dat, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de informatie nodig om na te gaan of u in aanmerking komt voor dit document in het in te vullen doorgaans wordt verkregen op basis van de verklaringen van de aanvrager van het document tijdens een interview. Bovendien dient te worden vastgesteld dat de geboorteplaats er in vermeld Zawa is terwijl u bij de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ Verklaring punt 5) had verklaard in het dorp Tratop te zijn geboren. Gevraagd naar wat Zawa was, verklaarde u dat Zawa binnen Zaku "xiang" ligt (CGVS1 p. 5). Nochtans had u bij de DVZ (punt 9) als geboorteplaats Tratop opgegeven en in uw beweerd adres in het land van oorsprong staat Tratop ook onder het administratieve niveau van de "xiang", nergens komt Zaku er in voor. Wat de drie foto's (document 1) betreft die in Tibet, Volksrepubliek China zijn genomen dient te worden vastgesteld dat slechts van één foto (1) duidelijk is dat hij effectief de Volksrepubliek China is genomen. Bovendien is het op deze foto, wegens de beperkte herkenbaarheid, onvoldoende duidelijk of u wel effectief op deze foto staat. Bovendien, zelfs als dit het geval is, dan bewijst deze foto's, in het licht van bovenstaande vaststellingen, louter dat u op het moment dat de foto werd genomen aanwezig was in Lhasa. Van de andere foto (5) die in Tibet zou zijn genomen en waarvan u verklaart dat u één van de personen er op bent, dient te worden opgemerkt dat er niet valt uit op te maken waar deze foto effectief werd genomen. Op de derde foto (6) die in Tibet zou zijn genomen staat u niet en het is niet duidelijk waar hij is genomen. Van de in India genomen foto's dient te worden opgemerkt dat ze louter een begin van bewijs vormen dat u monnik was in India, wat niet wordt betwist. Het attest van het Sera Jey (document 2 en 9) klooster staat dat u monnik was in dat klooster, wat niet wordt betwist. Ten slotte legde u een attest neer van het 'bureau du Tibet', waar staat dat u van 'Karze' afkomstig bent, wat niet overeenstemt met de eerder genoemde geboorteplaatsen (zie boven). In het licht van bovenstaande vaststellingen kan ook dit document niet overtuigen.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 juli 2010 asiel aanvraag in België. Verzoeker werd gehoord op 2 maart 2011. Er werd vastgesteld dat verzoeker geen Chinees kende en maar op een beperkt aantal van de kennisvragen over China juist kon antwoorden. Tijdens het gehoor werd daarom het belang van bewijsdocumenten benadrukt om aan te tonen dat verzoeker een Tibetaanse vluchteling uit China is (gehoor 2 maart 2011, p. 6).

De beslissing van de commissaris-generaal van 4 april 2011 wees op de gebrekkige kennis van verzoeker met betrekking tot China en op het gebrek aan bewijswaarde van de voorgelegde documenten onder meer van het oorspronkelijk attest van de *Nelen Khang* (onthaalcentrum) van Delhi van 1996 omdat het een kopie betreft en dat van de *Nelen Khang* Dharamsala omdat verzoeker er volgens zijn verklaringen niet verbleven heeft in strijd met de vermeldingen in het getuigschrift.

Op 6 mei 2011 tekende verzoeker beroep aan tegen bovenvermelde beslissing van de commissaris-generaal.

Op 24 mei 2011 werd de beslissing van de commissaris-generaal van 4 april 2011 ingetrokken door de commissaris-generaal. Volgens het gehoor was dit om de nieuwe door verzoeker neergelegde bewijselementen te onderzoeken, meer bepaald werd er gevraagd naar het origineel van de brief van de *Nelen Khang* Kathmandu en van Delhi. Voor dit laatste document stelde verzoeker dat het originele exemplaar in het dossier bij het CGVS van een andere asielzoeker, die samen met verzoeker toegekomen was in de *Nelen Khang* van Delhi, te vinden was. Het CGVS vroeg verzoeker de toestemming te vragen aan deze persoon zodat het document kon geraadpleegd worden door het CGVS. Op 8 augustus 2011 bezorgde de advocaat van verzoeker een dergelijke toestemming.

Uit de bestreden beslissing van 31 januari 2012 blijkt dat een van de weigeringsmotieven het feit is dat het attest van de *Nelen Khang* van Delhi (van 1996), dat het eerste bewijsdocument van zijn herkomst uit China is, louter een kopie is. In de verweernota stelt verweerder:

"Waar verzoeker verwijst naar het document met vier foto's van verschillende personen en stelt dat dit stuk afkomstig is van de "Nelen Khang" ("Reception Centre"), Kathmandu, merkt verweerder vooreerst op dat dit stuk niet afkomstig is van de Nelen Khang", ("Reception Centre"), Kathmandu, dan wel van de "Nelen Khang" ("Reception Centre"), Delhi, India, zoals blijkt uit het neergelegde stuk.

Voorts voert verweerder aan dat de bestreden beslissing met betrekking tot dit stuk correct heeft vastgesteld dat het slechts een kopie betreft, wat door verzoeker niet wordt betwist, en bijgevolg slecht bijzonder geringe bewijswaarde heeft. Waar verzoeker aangeeft dat het originele document werd neergelegd door zijn vriend J (...) L(...) op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van diens asielaanvraag en voorts suggereert dat de Commissaris-generaal het daar kan opvragen, merkt verweerder op dat geen enkele bepaling of beginsel de Commissaris-generaal verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, nr. 164.792 van 16 november 2006; RvV, nr. 22.422 van 30 januari 2009; RvV, nr. 15.335 van 29 augustus 2008). Verweerder benadrukt dat de bewijslast in beginsel op verzoeker berust en hij moet in de mate van het mogelijke bewijzen aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt. Verweerder beklemtoont dat het op de eerste plaats aan verzoeker is om, via zijn vriend, het originele stuk bij de Dienst Vreemdelingenzaken te bekomen. Noch uit de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor (gehoor CGVS 2, p. 2), noch uit zijn verzoekschrift blijkt dat verzoeker ernstige pogingen heeft ondernomen om zich, al dan niet met behulp van zijn vriend J(...) L(...), dit origineel stuk te bekomen, terwijl, gezien in het kader van de op verzoeker rustende medewerkingsplicht, er redelijkerwijze van verzoeker verwacht kan worden dat hij de nodige inspanningen doet om zijn asielrelaas met de nodige bewijskrachtige documenten te staven."

De Raad stelt vast dat het administratief dossier een brief bevat van J.L. waarin deze stelt dat hij zijn vriend, de verzoeker wil helpen en dat elk noodzakelijk initiatief in dit verband voor hem ok is. Hij geeft de toestemming om verzoeker te helpen met zijn papieren (eigen vertaling van de brief).

De Raad stelt vast dat indien het originele document door zijn vriend neergelegd werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken het vervolgens met diens asielaanvraag overgemaakt wordt aan de commissaris-generaal, zoals trouwens blijkt uit de opmerking van de dossierbehandelaar tijdens het gehoor van 6 juli 2011. De Raad stelt ook vast dat de dossierbehandelaar adviseerde *“een toestemming te vragen om het dossier te mogen consulteren en het document terug te vragen samen met het document van afgifte van documenten via uw advocaat.”*

De Raad meent dat het raadplegen door de commissaris-generaal van een dossier van een andere asielzoeker met diens toestemming en op diens uitdrukkelijk verzoek niet kan beschouwd worden als een onderzoeksdaad van de commissaris-generaal in strijd met de medewerkingsplicht van de verzoeker. Het document kan immers door de commissaris-generaal ingekeken worden terwijl de verzoeker er slechts toegang kan krijgen via de commissaris-generaal.

Daar de commissaris-generaal zelf wees op het belang van originele documenten en op het belang van het bewijs door middel van documenten van de herkomst van verzoeker uit China meent de Raad dat dit een schending is van het voorzichtigheidsbeginsel, daar het bestaan van een origineel en belangrijk bewijsdocument dat beschikbaar is bij het commissariaat-generaal en waarvoor de toestemming verleend werd door de betrokkene in wiens dossier dit document zich zou bevinden niet geraadpleegd werd.

De Raad meent dat dit des te meer klemmt daar het onduidelijk is in hoeverre verzoeker die Tibet in 1996 verlaten zou hebben op 17-jarige leeftijd, in een dorp zou gewoond hebben en geen onderwijs genoten zou hebben redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij veertien jaar nadat hij China verlaten zou hebben en in een klooster in Zuid-India verbleef op de gestelde kennisvragen over China zou kunnen antwoorden en de Chinese taal (nog) zou kennen.

Het komt de commissaris-generaal toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit of land van herkomst of vroegere gewone verblijfplaats voldoende aantoont. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

De Raad stelt vast dat het gehoor van 2 maart 2011 slechts in zeer beperkte mate handelde over feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij en meer bepaald beperkt was tot de volgende vragen, namelijk wat verzoeker deed in Tibet, wat het beroep van zijn ouders was, hoeveel land en dieren zijn ouders hadden. Het bestrijkt minder dan een halve bladzijde.

Het volgende gehoor na de intrekking van de eerste beslissing handelde slechts over de door verzoeker neergelegde documenten. Uit deze intrekking blijkt dat de commissaris-generaal zelf twijfelde over de herkomst van verzoeker en een groot belang hechtte aan de neergelegde documenten.

Bij gebrek aan een voldoende grondig gehoor en onderzoek van het bestaan van een origineel document dat de herkomst van verzoeker uit Tibet zou kunnen bevestigen, meent de Raad dat zij niet tot een bevestiging of hervorming kan komen van de bestreden beslissing zonder aanvullend onderzoek.

Hierop gewezen ter zitting stelt de verwerende partij dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad in deze zaak.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS